

egy kéz a semmiből

kinyúl egy kéz a semmiből
mint harangnyelv simogat
üres a tér üres az idő
kérges mondhatatlanok
közti vergődésem gesztenyebőr
szúr szúr szúr
nem akar fájdalmat okozni
csupán védekezik
minden tüske egy-egy
mélyen átértzett hiány
minden levegővétel
közelebb jutás a vele való
összeolvadáshoz
szavak rengetegében úszkál
ott rejtőzik bennem benned
megbocsájtásra kész
habár tudja rettenetes titkaink

